

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی آموزش مهارت های هوش هیجانی بر تکانشگری، نشخوارفکری و ویژگیهای سرشت و منش در افراد بهبود یافته از اعتیاد عضو انجمن معتادان گمنام شهر رشت انجام شد. پژوهش حاضر از نوع مطالعات نیمه آزمایشی است. جامعه ی آماری این پژوهش شامل کلیه ی معتادان عضو انجمن معتادان گمنام شهر رشت بودند که براساس نمونه گیری هدفمند انتخاب و بطور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار پژوهش حاضر استفاده از پرسشنامه تکانشگری بارات (گری، ۱۹۹۴)؛ مقیاس نشخوار فکری نولن و هوکسما (۱۹۹۱)؛ ویژگیهای سرشتی-منشی شخصیت کلونینجر، پرایزبک و سوراکیک (۱۹۹۱) بوده است که پس از تأیید روایی و پایایی بصورت پیش آزمون و پس آزمون استفاده گردید. برنامه آموزش هوش هیجانی در ۱۲ جلسه ۹۰ دقیقه ای به گروه آزمایش ارائه شد در حالی که گروه کنترل آموزش خاصی ندیدند. یافته های بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS.20 و تحلیل کواریانس چندمتغیره مانکوا، نشان داد که آموزش هوش هیجانی بر تکانشگری، نشخوار فکری و ویژگیهای سرشت و منش در سطح  $P < 0.01$  معنادار بوده است، در صورتی که این تغییرات در گروه کنترل معنی دار نبوده و با توجه به نتایج بدست آمده نشان داد آموزش مهارت های هوش هیجانی منجر به افزایش توانایی افراد در کاهش تکانشگری، نشخوارفکری با توجه به ویژگیهای سرشت و منش آنان گردیده است.

**کلید واژه :** تکانشگری، نشخوارفکری، ویژگیهای سرشت و منش، هوش هیجانی.